

[Aksel Larsen.]

Jeg går ud fra, at når regeringen foreslår en forholdsregel, navnlig en forholdsregel, som også kan få udenrigspolitiske virkninger, har den gennemtænkt denne forholdsregel meget nøje og har gjort sig dens konsekvenser klar, og så synes, jeg det er et dårligt tegn, at regeringen kommer med et sådant forslag og derpå, første gang der lyder kritiske røster, bliver forskrækket og siger: så tager vi det i hvert fald delvis tilbage.

Lad mig dernæst sige, at alene den omstændighed, at vi nu har anden behandling af det, som kaldes den tredje buket — men som reelt er den fjerde buket, for vi havde jo allerede en i november-december — turde være et bevis på, at regeringen i allerhøjeste grad mangler plan i sit arbejde og mangler overblik over landets økonomiske situation og statens finansielle situation. Det kan vi også se af den behandling, de 3 lovforslag, der nu er til anden behandling, har fået hidtil. Lovforslaget om beskatning af brugtbilhandelen vil nu give adskilligt mindre, end det ville give i den originale affattelse. Det samme gælder lovforslaget om den såkaldte kosmetikforhøjelse. Der bliver altså et adskilligt mindre provenu, end finansministeren erklærede han absolut måtte have. Samtidig foreslås lovforslaget om et præmieobligationslån ændret derhen, at der skal ydes en højere præmiesum, end man oprindeligt havde beregnet. Det vil altså give øgede udgifter for staten i de kommende år. Det ser altså for mig sådan ud, at lovforslagene må give et mindre provenu, end den højtærede finansminister har erklæret at han absolut havde brug for. Vi savner imidlertid oplysninger om, hvad regeringen så vil gøre. Regeringen har jo erklæret, at det var dens faste vilje, og at landets ve og vel stod og faldt med, at regeringen fik de forøgede indtægter, den havde kalkuleret med og til dels stillet forslag om. Nu får den altså mindre indtægter efter de ændringsforslag, den højtærede finansminister har stillet. Hvordan skal det så gå?

Hertil kommer problemet om de stadig væk sagnagtigt berømte manglende 400 mill. kr., som den højtærede finansminister mente at han muligvis ville kunne tage ind i januar kvartal ved hjælp af den almindelige omsætningsafgift. Jeg tror, han må være

blevet klar over, at chancen for, at han får den i hus, så afgifterne kan begynde at blive betalt af de handlende og af befolkningen, i hvert fald er mindre end minimal. Det er altså mere end usikkert, om disse afgifter kan blive betalt fra den 1. januar, og det bringer os i den situation, at vi både af den ene og den anden grund må forvente, at regeringen giver sig til at gruble over, hvilke indtægtskilder den så må foreslå at staten skal have. Vi kan formodentlig ikke vente, at der kommer nye skatte- og afgiftsforslag i det kommende par uger, men så har vi jo september at vente på.

Alt dette viser i hvert fald, at regeringen ikke har overblik, at den søger at lempe sig igennem fra tilfælde til tilfælde, efterhånden som der er noget, der presser på, og at den i virkeligheden har meget lidt af det, der burde ligne principper, i hele sine økonomiske og finansielle politik.

Som det allerede er sagt, er der ellers uheldsvangre tegn nok i den økonomiske udvikling. Jeg må ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller nævne det, der er sket med obligationerne og med renten. Vi havde lejlighed til en lille ordveksling om dette spørgsmål her forleden, og jeg har tilladt mig i den anledning af studere de tidligere diskussioner, vi har haft om, hvad der kan gøres for at bringe obligationskursene i vejret, herunder vort forslag om en boligfond, og jeg kan kun fastholde, at vi har fået så klare tilsagn, som man overhovedet kan forvente at få af en finansminister, om, at kasseoverskuddet ville blive anvendt til at opkøbe obligationer i et sådant omfang, at obligationskursen kunne stige. Jeg har aldrig nogen sinde sagt — og jeg er nødt til at understrege det ved denne lejlighed — at den højtærede finansminister har givet et konkret løfte om at bringe obligationskursen op på et konkret, bestemt niveau, men jeg har sagt, at den højtærede finansminister på regeringens vegne har lovet, at obligationskursen ville blive bragt i vejret ved Nationalbankens opkøb. Dette er altså ikke sket, og udsigter til, at det vil ske, synes der heller ikke at være, medmindre regeringen orienterer sig i retning af de forslag, vi har stillet.

Ja, alt dette må gøre os betænkelige ved forslag om at bevilge denne regering flere indtægter. Det ærede medlem hr. Bauns-